

Мария Илиева

Нощна приказка

Тази вечер луната е жълта погача
прясно омесена, топла и дъхава.
Вятърът нежно гали лицата
дъбравите криват
със клоните влюбени.
Тази нощ е дълбоко и меко небето
звънко разстила жълтици в нозете.
Лютики припяват
с камбанена песен,
а тихата обич, говори в ръцете.
Топлите длани са мека коприна
под която – завита,
се сгушвам във теб.
Ухае на топло и хубаво.
Като от топло огнище,
ухае на хляб, златист от желание.

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10172>]